

§ 1 skal udgaae. Denne § 1 bestemmer, at Sognepræsterne paa Landet for Fremtiden skulle være valgbar til ethvert Sogneforstanderskab i deres Pastorat. Ifølge Udkastet skulle Præsterne ikke som Embedsmænd have Sæde i Sogneforstanderskaberne, saaledes som de nu have, hvad Fattig- og Skolevæsenet angaaer; de skulle kun have Sæde der, naar de vælges dertil som Beboere af Sognet, men ved Siden deraf foreslaaer Udkastet, at de skulle være valgbar til ethvert Sogneforstanderskab i Pastoratet. Skulde man beholde denne Bestemmelse, kommer man imidlertid nødvendig til at opfaste sig selv flere Spørgsmaal, som ikke have fundet deres Løsning i Lovudkastet. Man maa da strax spørge: Skulle de, naar de ere valgbar i samtlige Sogne i deres Pastorat — og paa sine Steder i Landet kan der jo være 3, medens der mangfoldige Steder er 2 Sogne i et Pastorat, — være pligtige til at modtage Valg til disse 2 eller 3 Sogneforstanderskaber, forsaavidt de vælges dertil? Skulle de være pligtige til at modtage Valget som Formand i samtlige disse 2 eller 3 Sogneforstanderskaber? Vilde man paalægge dem det, forekommer det mig, at Præsten vilde blive alt Andet end Præst. Vil man dernæst give ham den samme Ret, som der gives andre Medlemmer, der vælges, nemlig at han, naar han har været Formand i 3 Aar, fritages for at modtage Gjenvalg som saadan, eller skal han være pligtig til at modtage det? Alle disse Spørgsmaal maatte Udvalget opfaste, og de forekom os saa vanskelige at besvare — de fandt ogsaa en meget forskjellig Besvarelse hos Udvalgets forskjellige Medlemmer — at man tilfids kom til, hvad man her foreslaaer, nemlig at sætte Præsten i samme Stilling med Hensyn til de communale Valg som enhver anden Beboer, saaledes at han er valgbar i den Commune, hvori han boer, kan vælges der og kan vælges til Formand, men at han ligesom enhver Anden, naar han har været Formand i 3 Aar, kan nægte at modtage Gjenvalg som saadan. Jeg antager, at det ærede Things Fleertal vil billige, hvad Udvalget her foreslaaer, og altsaa vedtage, at § 1 udgaaer. — Med Hensyn til de flere nye Paragrapher, Udvalget foreslaaer, finder jeg under Nr. 7 et

Forslag, der er stillet til sidste Punktum i Udvalgets nye § 1, der bestemmer, at Sogne, der nu høre sammen i een Sognecommune, skulde kunne faae deres Communalvæsen adskilt, naar Amtsrådet med Indenrigsministerens Samtykke tilstaaer en saadan Adskillelse, og hedder det da videre: „naar særegne Omstændigheder tale derved.“ Tre Medlemmer af Udvalget foreslaaer nu, at Ordet „særegne“ skal gaae ud, saaledes at det kom til at hedde: „naar Omstændighederne tale derved“, og et Medlem i Salen (H. M. Petersen) har forlangt deelt Afstemning over disse Slutningsord, hvoraf fremgaaer, at han ønsker, at de aldeles skulle udgaae. Jeg tror nu paa Udvalgets Vegne at kunne sige, at, idet man erkjender, at der kan være Forhold og Omstændigheder tilstede, som gjøre det ønskeligt, at der kan indrømmes saadanne Sogne, som have Communalvæsen tilfælles, en Adskillelse, saaledes at hvert faaer sit særegne Communalvæsen, har man dog meent, at dette ikke burde være altsor let at opnaae. Man har derfor ogsaa meent, at ikke engang Amtsrådet skal kunne tilstaae en saadan Adskillelse uden med Indenrigsministerens Samtykke, fordi man vel kan tænke sig, at der flere Steder end ønskeligt kan være en Stemning for en Adskillelse, uden at Forholdene tale derved. Vi have netop tilspøiet disse Ord: „naar særegne Omstændigheder tale derved“, for at det kan iagttages, at der virkelig er stærke Grunde tilstede, naar Adskillelsen indrømmes. Om det Forslag af 3 ærede Medlemmer, der ville, at Ordet: „særegne“ skal gaae ud, skal jeg ikke sige det Mindste, thi mig forekommer det, at det bethyder accurat det Samme, enten det staaer der eller ikke. Det ærede Medlem, som vil have hele denne Slutningsætning bort, gaaer vistnok ud fra, at en saadan Adskillelse bør være temmelig let, og, hvis det ærede Things Fleerhed mener, at Afgangen for flere Sogne, der høre til samme Sognecommune, til at faae deres Communalvæsen adskilt skal være let, maa man stemme med det ærede Medlem, men, hvis Fleerheden deler Udvalgets Mening, at Afgangen dertil ikke bør være saa aldeles let, maa man stemme for, at de Ord: „naar særegne Omstændigheder tale derved“ blive